

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Un rosari a les mans

Tornem a la fotografia de la portada. Què hi veiem? Una persona que es mou amb cadira de rodes i que té les seves mans ocupades amb el rosari de color blau cel i el llibre que els acaben de regalar. La seva indumentària grisosa contrasta amb les coloraines de la roba que li embolcalla les cames. És un dels malalts que, el passat mes de maig, va participar en el pelegrinatge a Lurdes de França del qual ens fem ressò a les pàgines centrals.

Després de dedicar sengles anys al senyal de la creu i al parenostre, enguany toca el de l'avemaria, convidant a resar el rosari com feia la Bernadeta. És sorprenent de rellegir la narració, plena de detalls curiosos, de com es comportà en la primera aparició: «Em

rascava els ulls, els tancava, els obria; però la Senyora no es movia i em continuava somrient i fent-me comprendre que no m'equivocava. Sense adonar-me del que feia, vaig agafar els meus rosaris de la butxaca i em vaig agenollar. La Senyora m'ho aprovà movent el cap i es posà als dits uns rosaris que tenia en el seu braç dret. Quan vaig voler començar el rosari i posar la mà al front, el meu braç va quedar com paralitzat, i fou després que la Senyora es va senyar que vaig poder fer com ella. La Senyora em deixà pregar tota sola; ella feia passar per entre els seus dits els grans dels seus rosaris, però no deia res; i era en acabar cada dena que deia amb mi: *Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.*»

Diumenge XI de durant l'any | Cicle B

Lectura del llibre del profeta Ezequiel (17,22-24)

Això diu el Senyor: «També jo prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre de la punta del seu brancatge, i el plantaré visiblement en una muntanya ben alta, en una muntanya de la serralada d'Israel. Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic. Ocells de tota mena s'ajocaran a la seva ombra i viuran en el seu brancatge. Tots els arbres del bosc sabran que jo sóc el Senyor. Jo abaixo els arbres alts i faig créixer els menuts, asseco els arbres verds i faig reverdir els secs. Sóc jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré.»

Salm responsorial (Salm 91)

És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim,
de cantar al vostre nom, Senyor,
de proclamar al matí el vostre amor,
i de nit la vostra fidelitat.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (5,6-10)

Germans, ens sentim molt coratjosos. Sabem que, mentre vivim en el cos, vivim com emigrats lluny del Senyor, ja que no podem fer altra cosa sinó creure sen-

se veure'l; però ens sentim tan coratjosos, que preferim emigrar del cos per anar a viure amb el Senyor, i no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos com quan en sortirem. Perquè tots nosaltres hem de comparèixer davant el tribunal del Crist, on cadascú ha de rebre el que li correspongui segons el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (4,26-34)

En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el regne de Déu passa com quan un home sembra el gra a la terra. De nit i de dia, mentre ell dorm o està llevat, la llavor germina i creix sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat dintre les espigues. Llavors, quan el gra ja és a punt, se'n va a segar-lo, perquè ja ha arribat el temps de la sega.»

Deia també: «A què podem comparar el regne de Déu? Quina paràbola li escauria? És com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra.»

Jesús anunciava el regne de Déu amb moltes paràboles semblants, perquè la gent l'entengués segons les seves disposicions; no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als deixebles.

Al matí, l'amor; al vespre, la fidelitat | Mn. Marc Majà i Guiu

«És bo de lloar l'Altíssim, de cantar el vostre nom, Senyor, de proclamar al matí el vostre amor, i de nit, la vostra fidelitat.» El matí és el moment de proclamar l'amor del Senyor: el nou dia que comença, el sol que suaument desvetlla el món, la possibilitat d'un nou episodi en la pròpia existència, tot això ens permet de viure el matí com un gran regal, com una gran mostra de l'amor de Déu envers nosaltres. La nit, en canvi, és el moment de reconèixer la fidelitat del Senyor, és a dir, el moment de rellegir, a la llum de la fe, com Déu s'ha anat fent present al llarg de la jornada viscuda, com Déu no ens deixa mai sinó que és sempre fidel.

Tanmateix, tots fem experiència d'alguns *matins* (molts o pocs) en què la vida no se'ns presenta precisament com un preciós regal (més aviat al contrari!) i d'algunes *nits* en què la jornada sembla haver estat marcada més aviat per

l'absència de Déu. Imprevistos, discussions, presses, contrarietats, impaciències, males paraules... Tantes coses, davant de Déu, semblen fer obstacle a poder «proclamar al matí el vostre amor, i de nit, la vostra fidelitat».

Enmig d'aquesta amarga constatació, les lectures d'avui ens surten a l'encontre per animar-nos: «jo [...] faig créixer els menuts, [...] faig reverdir els secs», o bé, parlant del Regne de Déu, «és com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però [...] acaba més gran que totes les hortalisses». Sí, el nostre Déu s'acosta a les realitats més petites, més abandonades, fins i tot més *menyspreables*, i les mira, les recull, les estima i les omple de benediccions. Així ho fa també, de fet, amb els nostres matins feixucs i amb les nostres nits fosques. No deixem de confiar-hi!

Any de la Fe | Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Benet XVI ha convocat l'Any de la Fe, que s'iniciarà el dia 11 d'octubre d'aquest any, en el cinquantè aniversari de la inauguració del Concili Vaticà II i en els vint anys de la publicació del *Catecisme de l'Església Catòlica*, i es desenrotllarà fins a la solemnitat de Jesucrist, Rei de l'univers, el 24 de novembre del 2013. El Papa ens convida a tots els bisbes del món a unir-nos, amb les nostres Esglésies diocesanes, «en el temps de gràcia espiritual que Déu ens ofereix per a recordar el do preciós de la fe». I de tot cor ho faig i convido tots els membres de l'Església de Vic a viure intensament aquest Any de la Fe.

Veient la situació de la fe cristiana en el món, el Sant Pare recorda «l'exigència de redescobrir el camí de la fe per a il·luminar de manera cada cop més clara l'alegria i l'entusiasme renovat de la trobada amb Crist». Es constata ben sovint que «els cristians es preocupen molt per les conseqüències socials, culturals i polítiques del seu compromís, al mateix temps que continuen considerant la fe com un pressupòsit obvi de la vida comuna. De fet, aquest pressupòsit no sols no apareix com a tal, sinó que fins i tot ben sovint és negat». Ens cal retornar a l'escolta de Jesús per a créixer en la fe; a l'anunci sempre nou de la fe cristiana. I per tal que això sigui possible ens cal conèixer millor la nostra fe, celebrar-la com cal i viure-la amb totes les seves conseqüències.

L'objectiu, per tant, de l'Any de la Fe és «introduir tot el cos eclesial en un temps de reflexió i redescob-

briment de la fe». Haurem «d'intensificar la reflexió sobre la fe per a ajudar tots els creients en Crist perquè la seva adhesió a l'Evangelí sigui més conscient i vigorosa». Ens cal confessar la nostra fe en la nostra catedral i en les esglésies de la nostra diòcesi, però també en les nostres cases i amb les nostres famílies. Haurem de trobar la manera de confessar públicament el nostre Credo cristià.

Benet XVI ens esbossa un camí per tal de fer realitat aquest objectiu de conèixer els continguts de la fe i el lliurament confiat a Déu que neix d'aquesta. La fe es creu en el cor i es professa amb els llavis (cf. Rm 10,10). Cal conèixer els continguts de la fe, sabent que això no és suficient si la gràcia de Déu no actua en el cor. La fe implica la vida, un testimoni públic de fe. Sense oblidar, però, que el primer subjecte de la fe és l'Església. Podem dir «crec» en la fe de l'Església, en el «creiem» de tota l'Església.

L'Any de la fe serà una ocasió propícia per a llegir els textos deixats en herència pels pares del Concili Vaticà II. Una eina indispensable per a l'Any de la Fe és el *Catecisme de l'Església Catòlica*, «ajuda preciosa i indispensable per a accedir a un coneixement sistemàtic del contingut de la fe; un dels fruits més importants del Concili Vaticà II». Farem bé de tenir-lo a les mans, d'estudiar-lo personalment i comunitàriament, a les parròquies i comunitats, a les cases i a les escoles.

Agenda litúrgica de la setmana

17 ■ Diumenge XI de durant l'any / Cicle B. Sant Benvingut, religiós. Sant Ismael (†326).

Lectures: Ezequiel 17,22-24 / Salm 91 / 2Corintis 5,6-10 / Marc 4,26-34

Litúrgia de les hores: Setmana III

18 ■ Dilluns. Santa Edeltrudis, verge (†679).

Lectures: 1Reis 21,1-16 / Salm 5 / Mateu 5,38-42

19 ■ Dimarts. Sant Romuald, abat (ss. X-XI). Sants Gervasi i Protasi, màrtirs (s. II).

Lectures: 1Reis 21,17-29 / Salm 50 / Mateu 5,43-48

20 ■ Dimecres. Sant Silveri, papa (†537). Santa Florentina, verge (s. VI).

Lectures: 2Reis 2,1.6-14 / Salm 30 / Mateu 6,1-6.16-18

21 □ Dijous. Sant Lluís Gonzaga, religiós (†1591). Sant Ramon de Roda, bisbe (†1126). Sant Raül, bisbe (†866).

Lectures: Siràcida 48,1-15 / Salm 96 / Mateu 6,7-15

22 ■ Divendres. Sant Paulí de Nola,

bisbe (†431). Sant Joan Fisher, bisbe i màrtir (†1535). Sant Tomàs More, laic, màrtir (†1535).

Lectures: 2Reis 11,1-4.9-18.20 / Salm 13 / Mateu 6,19-23

23 ■ Dissabte. Sant Pere de Perpinyà.

Lectures: 2Cròniques 24,17-25 / Salm 88 / Mateu 6,24-34

24 □ Diumenge. El Naixement de sant Joan Baptista / Cicle B.

Lectures: Isaïes 49,1-6 / Salm 138 / Fets 13,22-26 / Lluç 1,57-66.80

Les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes de Solsona/Vic informen

Heus ací les impressions d'un grup de voluntaris després de participar en el pelegrinatge diocesà amb malalts a Lurdes de França organitzat conjuntament per les Hospitalitats de Solsona i de Vic. Són ells els qui han tramès el següent text i una selecció de fotos a la redacció del Full, que ens plau reproduir.

Sota el lema pastoral de Lurdes per al present any —«Resar el rosari amb la Bernadeta»— 806 persones dels bisbats de Vic i Solsona vàrem pelegrinar a Lurdes de França el propassat mes de maig, del dissabte dia 12 al dimecres dia 16.

Durant cinc dies —comptant els de viatge— hem viscut estones de pregària, estones de diversió, estones per compartir amb els malalts i altra gent amb diferents graus de discapacitat i, en definitiva, moltes experiències positives que ens han deixat a tots un bon record.

Un cop tornem de Lurdes, els voluntaris ens sentim amb una gratitud enorme envers els malalts pels dies que hem passat amb ells. La seva fe, la seva experiència, la seva gratitud ens omplen i, com diem sovint, «ens recarreguen les piles per a tot l'any».

El temps ens va acompanyar i es varen poder realitzar totes les activitats previstes. La coincidència amb el Pelegrinatge Militar Internacional va fer que

la Missa Internacional a la basílica subterrània de Pius X l'haguéssim de fer en un altre espai. Era espectacular el toc de color que donaven les diferents formacions i, fins i tot, un dia una banda de músics ens va venir a fer una petita interpretació davant el centre d'acolliment.

La processó de torxes, la missa a la gruta, la processó del Santíssim, la missa dels joves, la passada per la gruta per donar gràcies a Maria i sentir-nos protegits per la Roca que l'acull..., tot va ser fantàstic.

A part d'aquestes activitats més tradicionals de cada any, en vam fer una de nova amb motiu del lema pastoral. Fou una meditació del sant rosari en la qual es varen repassar diferents passatges de les vint escenes dels misteris de goig, llum, dolor i glòria.

Enguany ens va acompanyar el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, el qual ens va convidar a conèixer Jesús a través de Maria i a conèixer i utilitzar el rosari com ho feia la Bernadeta.

Com a record del pelegrinatge es va donar a tothom un magnífic rosari de color blau acompanyat d'un petit llibret per a resar-lo més devotament.

L'any vinent les dates del pelegrinatge seran de l'11 al 15 de maig. Encoratgem tothom qui estigui en condicions de fer-ho a tornar a Lourdes amb l'Hospitalitat, i molts d'altres que vinguin a descobrir aquesta experiència tan engrescadora.

Pelegrinatge diocesà a Roma, presidit pel senyor bisbe, del 19 al 24 d'octubre

Temps ha que el papa Benet XVI ens parla de l'Any de la Fe, un any que començarà el pròxim dia 11 d'octubre, en la data del cinquantè aniversari de l'obertura del concili Vaticà II.

El nostre pastor ens convida a anar a Roma per respondre a la proposta papal de pelegrinar als llocs centrals històrics, que són en els orígens de la nostra fe.

S'han escollit aquests dies, del 19 al 24 d'octubre d'enguany, entre altres raons, perquè el dia 21 d'octubre serà canonitzada la beata Carme Sallés, filla de Vic, batejada a la catedral de Sant Pere i fundadora de les Germanes Concepcionistes, dedicades a l'ensenyament.

Magnífica ocasió per a iniciar l'Any de la Fe.

Magnífica ocasió per a encoratjar-nos a la santedat –objecte del nostre Pla Diocesà de Pastoral.

Magnífica ocasió per a visitar el Papa, successor de Pere, perquè ens confirmi en la fe, d'acord amb la missió que li dona Jesucrist.

L'itinerari que se seguirà serà aquest:

Dia 19: Viatge.

Dia 20: Vaticà, Roma clàssica i catacumbes (martiri). Vigília d'oració amb les Germanes Concepcionistes.

Dia 21: Canonització de la beata Carme Sallés, a la plaça de Sant Pere. Visita a les basíliques romanes.

Dia 22: Missa d'acció de gràcies, a Santa Maria la Major. La Roma barroca.

Dia 23: Visita a Assís, pàtria de sant Francesc.

Dia 24: Assistència a l'audiència general del Sant Pare. Retorn a la tarda.

En comunió amb els qui puguin pelegrinar, ens unim tots per intentar viure aquest Any de la Fe aprofundint, aprenent, resant, cantant i vivint el CREC EN UN DÉU!

Per a inscripcions:

Tels. 93.886.80.18 / 93.883.26.55

bisbatdevic@bisbatvic.com.

Exercicis espirituals al Mas Blanc.....

Del 6 al 12 d'agost del 2012, és prevista una tanda d'exercicis espirituals a la casa de la Comunitat Santa Maria del Mas Blanc. Serà dirigida per Rosa Maria Piquer, psicòloga, psicoterapeuta i musicoterapeuta.

Es pretén que siguin un camí vers la llibertat, en seguiment de Jesús, un temps per a aprendre a escoltar. L'Evangeli de Marc serà la guia per a aprofundir en el coneixement de Jesús, reflexionar sobre el propi compromís evangèlic, gaudir de la proximitat i la intimitat amb Jesús en la meditació, la pregària i el silenci, en contacte amb la natura.

Per a inscripcions: tels. 938442467 / 661876083 / comunitat@santamariamasblanc.org www.santamariamasblanc.org.

Activitats a la Cova de Manresa.....

Una primera oferta és d'avançar-nos la programació de les activitats que tindran lloc en aquesta Casa d'Espiritualitat el pròxim curs, des de l'octubre del 2012 fins al setembre del 2013. Es poden consultar a l'adreça www.covamanresa.cat.

Una segona oferta és la d'uns dies de silenci, d'interioritat... en el «lloc sant» de Manresa, on sant Ignasi romangué onze mesos deixant-se capbussar en el Misteri del Déu de Jesús. És possible fer aquesta experiència demanant de ser admès en les places encara disponibles de les diferents tandes d'Exercicis espirituals previstes per a aquest estiu (de cinc, vuit o trenta dies).

Per a més informació: Tel. 93 872 04 22 / recepcio@covamanresa.cat.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Sud (8)

El divendres 23 de març, acompanyat pel rector i arxiprest, P. Josep M. Morros, el senyor bisbe va passar el dia a Sant Salvador de Guardiola. Va visitar la residència d'Ampans de Ca l'Orpina. Va regalar una creueta amb missatge a cada resident. Visità dos malats a domicili i al migdia era a la residència de dia, on ens esperava un dinar de treball amb la directora i l'alcalde. A la tarda visitarem la casa del Dr. Miralda, «des d'on hi ha la millor vista de Montserrat», com solia dir mossèn Àngel quan ens tutelava al Seminari. Després hi hagué una trobada amb la catequesi. Nens i nenes eixerits, pares i catequistes. «Va anar molt bé —digué el rector—. Es creà un ambient de família que ens deixà molt bones sensacions.»

El dissabte dia 24 al matí visitava Santa Cecília de Grevalosa. L'acompanyaren els mossens Antoni Boqueras, rector, i Xavier Estopà, vicari, que serveixen aquests pobles des de la Seu de Manresa. Hi hagué pràcticament tota la parròquia, que és petita. Pregaren, parlaren i estigueren junts tot el temps necessari. Anaren a dinar a la rectoria de Sant Pere de Castellfollit del Boix, convidats per la família nombrosa que la guarda. I seguí la trobada amb els nens i nenes de catequesi amb els pares i catequistes. Tot molt familiar. Vingué després la reunió amb el Consell Parroquial a Santa Maria del Pla, al poble de Castellfollit. Presentacions, qüestions del dia i recomanacions del senyor bisbe. La missa estacional omplí l'església. Cants joves i orgue electrònic. Sermó del cinquè diumenge de Quaresma: «Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi i estarà on jo m'estic» (Jn 12). Exposició del Santíssim molt devota. I senzill pisolabis per a tothom.

El diumenge dia 25, missa estacional a Sant Salvador de Guardiola. El cor anima bé la celebració i l'adoració del Santíssim. El senyor bisbe exhortà a viure prop de Jesucrist, ja que només ell ha pogut dir sobre l'univers: «Jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi» (Jn 12,33). Agraïments, salutacions i dinar amb col·laboradors. A la tarda presidia el viacrucis al lloc anomenat la Creu Llarga, amb gent de Maians, Castellfollit i la Grevalosa. Acte quaresmal per excel·lència!

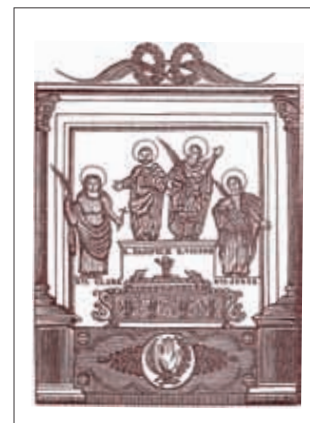
Nous goigs dels sants Màrtirs

Manlleu.- El dia 18 del passat mes de maig es va presentar a l'església de Santa Maria l'edició dels *Goigs al retrobament de l'arqueta dels sants Màrtirs*, que inclouen un codi QR per a escoltar la melodia acostant-hi un telèfon mòbil o una tauleta amb l'aplicació corresponent.

El bibliotecari manlleuenc Joan Arimany, estudiós de la religiositat popular, ha estat un dels promotors d'aquesta edició, en un treball conjunt amb el dibuixant Toni Donada per a les il·lustracions, el santquirzenc Josep Capdevila que ha compost la melodia i l'experta en goigs Nora Vela, que n'ha fet una revisió literària per actualitzar el llenguatge. La lletra és una adaptació de la que ja existia dels *Goigs dels sants Màrtirs*, escrits en el segle XIX per Mn. Ramon Andreu.

L'arqueta dels sants Màrtirs es creia que s'havia perdut al començament de la guerra civil, però el mateix Joan Arimany, després de les indagacions corresponents i de les comparacions de fotografies antigues amb l'inventari actual del Museu Episcopal de Vic, va poder identificar la peça al mateix museu.

En l'acte de presentació dels nous goigs el cor parroquial va estrenar la melodia.

La pregària de Søren Kierkegaard | Ester Busquets i Alibés.....

El pensador danès Søren Kierkegaard (1813–1855) és un dels escriptors religiosos més oblidats, però alhora un dels més importants del segle XIX. Tota la seva obra es refereix implícitament o explícitament al fet religiós, i concretament, al cristianisme. Crist és qui inspira tota la seva obra. Com recorda un bon estudiós d'aquest autor: «Tota la seva obra és, doncs, l'expressió d'aquest vincle, d'aquesta unió cordial entre ell i el Déu cristià. Kierkegaard té el do del bon escriptor, el do de poder verbalitzar la seva experiència personal, la capacitat de donar forma a la seva vivència íntima. La seva obra és, doncs, l'obra d'un creient, d'un home que parla des del cor, amb humilitat, perquè no pretén convèncer ningú, ni coaccionar cap lector, però també amb molt de coratge, perquè expressa obertament i sense complexos la seva fe en Déu.»

Per a l'autor danès la pregària és l'expressió d'un lligam íntim entre el creient i Déu, on Déu parla en el silenci i el creient escolta la Veu de Déu en el propi cor. Kierkegaard escriu que «la pregària és l'expressió de la confiança i de l'amor envers el Déu Pare», o bé que «pregar és respirar», perquè igual que qui no respira no viu, qui no prega tampoc no viu en la fe. La pregària és tan important per a Kierkegaard que la seva obra és plena de pregàries. Aquí en seleccionem només una, que és d'una sensibilitat i espiri-

tualitat sublimes, per si pot ajudar a enriquir la nostra vida espiritual. Diu així:

«Senyor Jesucrist, no vas venir al món per ser servit, ni per ser admirat, ni tampoc per ser adorat. Tu que ets el camí i la vida, has volgut solament "imitadors". Per això, desvetlla'ns si estem adormits en aquest engany, deslliura'ns d'aquesta equivocació, l'equivocació de voler admirar-te o adorar-te amb admiració, en lloc d'imitar-te i d'assemblar-nos a tu.»

En aquesta pregària l'autor desitja viure amb autenticitat la fe en Jesucrist, no vol viure una fe simplement d'admiració i adoració envers Déu, sinó que vol convertir-se en un fidel imitador o seguidor de Crist, en el sentit de convertir-se en un servidor dels homes. Aquesta idea la recull molt bé el jesuïta González Faus quan afirma: «Jesús (o Mateu en record seu) s'atreveix a dir que el judici de Déu sobre l'home no versarà sobre el culte que aquest li hagi donat, sinó sobre la misericòrdia interhumana que hagi practicat: "Tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm."» La imitació, o el seguiment, de Crist a què aspira Kierkegaard, i de què també havia escrit el conegut autor Tomàs de Kempis en el segle XV, és igualment allò a què hem d'aspirar tots els creients en Jesucrist. No ens hi adormim!

Llibres | Les figures bíbliques, testimonis del Crist

Autor: Rodolf Puigdollers. Edita: Centre de Pastoral Litúrgica, col·lecció Emaús 99

Són vinti-cinc en total els personatges seleccionats, divuit dels quals pertanyen a l'Antic Testament i, els set restants, al Nou Testament. Cadascun d'ells és identificat amb una característica particular: «Abel, record perenne de la fraternitat..., Maria Magdalena, l'anhel de l'Església pel seu Senyor». Tal com diu el mateix autor en el capítol introductor, «l'únic desig d'aquest llibre és ajudar a aprofundir en la fe en Jesucrist, que es manifesta tant en l'Antic com en el Nou Testament, i que és viscuda en la litúrgia i els sacraments de la comunitat cristiana». Per a conduir-nos vers aquest objectiu fa servir

–i així consta en la contraportada– «el mateix estil senzill i comunicatiu amb què ens ha ofert tot d'altres publicacions tant bíbliques com catequètiques en aquesta mateixa col·lecció».

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60